

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 13. juni 2016 af Østre Landsrets 22. afdeling
(landsdommerne Arne Brandt, Lene Jensen og Morten Juul Nielsen (kst.) med domsmænd).

22. afd. nr. S-3235-15:

Anklagemyndigheden

mod

erstatningssogende

E

Født april 1973

(advokat Malou Ehmer, besk.)

Københavns Byrets dom af 11. november 2015 (sag nr. SS 1-27913/2014) er anket af E med påstand om, at det offentlige tilpligtes at anerkende et erstatningsansvar for en skade i form af benbrud, som han pådrog sig ved en anholdelse den 22. november 2012.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anklageren har i landsretten anført, at efter afgørelsen refereret i U.2016.1116H har det offentlige et objektivi t ansvar for den i sagen opståede skade, men at der foreligger egen skyld fra den erstatningssogendes side, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1 og stk. 3.

Forsvareren har anført, at ansvarsgrundlaget er culpa som et professionsansvar, jf. retsplejelovens § 1018 h.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af erstatningssogende og af vidnet politiassistent V1 .

Forklaringerne afgivet til Den Uafhængige Politiklagemyndighed af V3 og politibetjent V2 samt forklaring afgivet til anholdelsesrapport af 23. november 2012 af politiassistent V5 er ligesom i byretten blevet dokumenteret.

E har supplerende forklaret blandt andet, at politiassistent V1 ikke kom til at ligge ned over ham med vilje, men faldt spontant ned over ham. Dagen efter besøgte hans venner ham på hospitalet. Det var vennerne, som fortalte ham, hvad der var sket. Hans viden er således baseret på vennernes beretning. Da politiet kom til stede, ønskede han ikke at afgive forklaring. Han var sur over, at han ikke havde modtaget sin løn. Politiet optrådte aggressivt. I højre hånd havde han sin pung for at fremvise sit Id-kort, og han gestikulerede meget, da han talte. Han sagde intet dårligt til politiet. Han havde på intet tidspunkt sine hænder oppe, som om han ville slå. Han havde ikke knyttede hænder. Da der blev taget førergreb på ham, havde han stadig sin pung i hånden. Han blev sparket på benet lidt under knæet, hvor benet brækkede. Inden han kom ned at ligge, stod han op mod sin egen bil. Han kom ned at ligge på maven. Han nåede ikke at afværge med armene. V3 befandt sig i en bil 5-6 meter væk, og V4 befandt sig på gaden 4-5 meter væk. V4 sagde, at han tydeligt havde set, hvad der var foregået. Han havde problemer med hoften ca. 1 år inden ulykken, men det påvirkede ikke hans gang eller hans arbejdsevne.

Vidnet politiassistent V1 har supplerende forklaret blandt andet, at han tog fat i erstatningssogende med et førergreb, men nåede ikke at gennemføre det, idet erstatningssogende forsvandt under ham, inden han fik drejet pågældendes arm om på ryggen. Så vidt han husker, havde erstatningssogende ikke noget i sine hænder. Han husker ikke, om erstatningssogende stod lænet op ad bilen. Han havde fat i erstatningssogende, da benene forsvandt under erstatningssogende. Han faldt selv hen over erstatningssogendes ryg, men ikke hen over hans ben. Erstatningssogende var den af de tre personer, der var mest højttrøstet og aggressiv. Erstatningssogende var spirituspåvirket, hvilket nok var årsagen til hans opførsel. De to andre var placeret op ad en væg ved butikken, idet de var rolige. Han

tror nok, at de sad ned. Han mener, at de pågældende havde frit udsyn med hensyn til, hvad der foregik.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter journaltilførsel af 23. november 2012 fra [redacted] Hospital, hvorefter erstatningsso-
gende kl. 01.35 var spirituspåvirket og meget hidsig, og af de grunde, som i øvrigt er anført
af byretten, tiltrædes det, at det var erstatningssogendes adfærd, der nødvendiggjorde, at
politiassistent V1 tog foregreb på erstatningssogende, og at politiassisten
ikke udførte foregrebet på en måde, der gik ud over, hvad der i situationen var nød-
vendigt og rimeligt for at gennemføre anholdelsen, jf. retsplejelovens § 1018 h.

Herefter, og da erstatningssogende ikke findes at have et krav på andet grundlag, tiltrædes
det, at anklagemyndigheden er blevet frifundet, hvorfor byrettens afgørelse stadfæstes.

Th i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod erstatningssogende [redacted] E [redacted] stadfæstes.

Erstatningssogende skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 20-06-2016

Marianne Lovring
Studertermedhjælper

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 11. november 2015 i sag

SS 1-27913/2014

Erstatningssøgende

E

Født april 1973

mod

Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Politidirektøren i København har ved tilkendegivelse af 18. november 2014 i medfør af retsplejelovens § 1018 f. stk. 1, indbragt en sag for retten, hvor E har fremsat krav om erstatning i anledning af, at erstatningssøgende, der den 22. november 2012 blev anholdt som sigtet for forsøg på afpresning, brækkede benet i forbindelse med anholdelsen.

Politidirektøren i København har den 7. december 2012 i medfør af retsplejelovens § 749. stk. 2, besluttet at indstille efterforskningen, hvilket er meddelt erstatningssøgende ved en skrivelse af 7. december 2012.

Den Uafhængige Politiklagemyndighed har den 30. maj 2013 afsluttet efterforskningen af de involverede polititjenestemænd, og Statsadvokaten i København har den 24. september 2013 indstillet efterforskningen.

Erstatningssøgende fremsatte ved brev af 17. oktober 2013 krav om erstatning på 286.020.00 kr., jf. retsplejelovens § 1018 h.

Statsadvokaten i København har den 20. januar 2014 afvist kravet med den begrundelse, at det ikke findes bevist, at politiet har handlet culpost, men at der er tale om skader, som er opstået som følge af et hændeligt uheld.

Rigsadvokaten har den 16. juni 2014 afvist kravet under henvisning til begrundelsen i statsadvokatens afgørelse.

Erstatningssøgende indbragte ved skrivelse af 18. juni 2014 Rigsadvokatens afgørelse for retten.

Der har under sagen været enighed om at begrænse prøvelsen til alene at omfatte ansvarsgrundlaget.

Erstatningssøgende har nedlagt påstand om, at anklagemyndigheden tilpligtes at anerkende at være ansvarlig for den skade, som erstatningssøgende pådrog sig under anholdelse den 22. november 2012.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af erstatningssøgende og vidnet politiassistent V1

Forklaringerne afgivet af politibetjent V2, V3 og V4 til Den Uafhængige Politiklagemyndighed er under sagen dokumenteret, ligesom politiassistent V5's forklaring i anholdelsesrapport af 23. november 2012 har været dokumenteret.

Erstatningssøgende har forklaret, at han tidligere har arbejdet i 7 måneder i Butik 1, og at han havde et løntilgodehavende på 1.000 euro. Den 22. november 2012 var han ude at køre sammen med V4 og V3. De skulle hente noget mad, og på vejen ville de køre forbi Butik 1 for at tale med indehaveren om erstatningssøgendes tilgodehavende. Da de ankom til stedet, gik erstatningssøgende ind i forretningen og bad om at få de penge, som han havde til gode og som han skulle bruge for at kunne forsørge sin familie. Indehaveren, der stod sammen med nogle andre pakistanere, sagde, at han ikke havde nogle penge og foreslog, at de gik udenfor. Indehaveren blev sur på erstatningssøgende og ringede efter politiet, men erstatningssøgende ved ikke hvorfor. Inden politiet ankom var han blevet truet af indehaveren. Da politiet kom, stod erstatningssøgende ved siden af den varevogn, som han var ankommet i sammen med V3 og V4. Betjentene talte først med indehaveren af Butik 1. Den ene af betjentene var mørk i huden, og erstatningssøgende tror, at betjenten var araber eller pakistaner. Den mørke betjent var irriteret, og da erstatningssøgende bad om at få lov til at forklare, hvad der var sket, fik han bare at vide, at han skulle holde sin mund. En af betjentene kom hen og tog fat i erstatningssøgende, kastede ham op mod en bil og sparkede ham hårdt over benet. Erstatningssøgende faldt ned på jorden, og mens han lå ned, kom en af betjentene og vred hans arm om på ryggen og satte et knæ i ryggen på ham. Han skreg højt af smerte, for hans ben gjorde meget ondt, og betjenten råbte, at der skulle ringes efter en ambulance. Efterfølgende blev han opere-

ret to gange i benet, der var brækket flere steder, men han har aldrig genvundet sin forlighed. Han så ikke, hvem af betjentene, der sparkede ham over benet, idet han havde ryggen til.

Foreholdt ekstrakt side 134, afhøringsrapport af 20. december 2012, 4. sidste afsnit, hvorefter erstatningssøgende skulle have forklaret, at "...han var helt sikker på, at det var den "arabisk udseende" betjent (A), som havde haft fat i afhørte da skaden skete. Det var med sikkerhed ikke nogen af de andre", bekræftede erstatningssøgende at have forklaret som anført.

Foreholdt samme rapport, samme side, 2. og 3. sidste afsnit, hvoraf fremgår, at erstatningssøgende, efter at være blevet foreholdt, at det ifølge anholdelsesrapporten ikke var A, der havde fat i ham, da han kom til skade med benet, skulle have forklaret, at "...han var sikker på, at det var A, der havde fat i ham da han kom til skade", bekræftede erstatningssøgende at have forklaret som anført. Han havde ikke selv set noget, men hans venner havde fortalt ham, at det var den arabiske betjent. Det var V1, der stillede ham op ad bilen.

Foreholdt samme rapport, samme side, 2. afsnit, hvoraf fremgår blandt andet, at "...A tog hårdt fat i afhørtes skulder, og vendte afhørte om og ind i bilen (varebil) samtidig med at A - hårdt - sparkede til afhørtes højre knæ. Sparket ramte på siden af knæet. Det hele foregik i en glidende bevægelse. Afhørte skreg hårdt op i smerte pga sparket, hvorefter han faldt ned på vejbanen ved siden af bilen...", forklarede erstatningssøgende, at han ikke med sikkerhed husker at have forklaret som anført. Det er korrekt at han forklarede, at det var den arabisk udseende betjent, der havde sparket ham, og det er også korrekt, at han ikke under afhøringen fortalte, at det var noget, som han havde fået fortalt og at han ikke selv havde set noget.

Foreholdt ekstrakt side 135, samme rapport, 3. afsnit, hvorefter erstatningssøgende skulle have forklaret, at "Det var alene A, der fysisk havde haft fat i ham", bekræftede erstatningssøgende at have forklaret som anført. Det var imidlertid både A og B, som er identisk med politiassistent V1, der udøvede vold mod ham. Det var B, der vred hans arm om og satte et knæ i ryggen på erstatningssøgende. Når han under afhøringen har forklaret, at det alene var A, der fysisk havde fat i ham skyldes det, at han bare svarede på de spørgsmål, der blev stillet.

Det er korrekt, at han udeblev fra ambulans kontrol på hospitalet den 31. januar og 27. februar 2013 hvilket skyldtes, at han var rejst tilbage til Rumænien, idet han ikke havde råd til at betale husleje i Danmark. Han rejste i april 2013 tilbage til Danmark, men har ikke siden haft kontakt med sygehusvæsenet. Han har ikke fået forligheden tilbage, og har ofte smerter. Han kan ikke foretage tunge løft, og kan ikke længere arbejde i byggebranchen.

Efter at erstatningssøgende var blevet sparket over benet, faldt V1

blev faldet ned over ham, og der var ikke tale om et uheld. Erstatningssøgende havde ikke forinden været truende. Han havde fået lidt at drikke, men var ikke fuld. Han havde drukket 3-4 ol, og drak ikke noget i ambulancen eller på hospitalet.

Foreholdt ekstrakt side 134, afhøringsrapport af 20. december 2012, 5. afsnit, hvoraf fremgår "Det var kun afhørte, der var faldet ned på vejbanen. A blev stående.", bekræftede erstatningssøgende at have forklaret som anført.

Vidnet politiassistent V1 har forklaret, at han under patrulje den 22. november 2012, sammen med tre kolleger, blev sendt til en kiosk i [redacted] i anledning af en anmeldelse om mulig afpresning. Ifølge anmeldelsen skulle det dreje sig om betaling af beskyttelsespenge. Da patruljen ankom til stedet, stod kioskejeren sammen med tre personer, heriblandt erstatningssøgende, på gaden foran kiosken. Vidnet tog først kontakt til de to andre rumænere, men da erstatningssøgende blev tiltagende ophidset og vidnet var den mest erfarne, gik han hen for at hjælpe sine kolleger. Erstatningssøgende, der var særdeles højtråbende og ophidset, gik hen mod vidnet med knyttede næver i en aggressiv attitude. Vidnet, der skønnede at erstatningssøgende var temmelig spirituspåvirket, var bange for at han ville slå og greb derfor fat i hans håndled. Vidnet tog med den ene hånd fat om erstatningssøgendes overarm for at lave et førergreb. Et sådant førergreb er et almindeligt led i politiets magtanvendelse, når det skønnes nødvendigt at pacificere en person for at få kontrol over situationen, og indgår som en del af uddannelsen på politiskolen. Da vidnet lagde pres mod erstatningssøgendes skulder, mistede erstatningssøgende balancen og faldt om på jorden med vidnet over sig. Erstatningssøgende slog hovedet og fik et blødende sår. Han klagede over smerter, og da vidnet og en kollega fik hjulpet erstatningssøgende op, kunne de tydeligt se, at der var noget galt med hans ben, hvorfor der blev rekvireret en ambulance.

Det var vidnet, og ikke hans kollega V2, der tog fat i erstatningssøgende. Vidnet ved ikke, om V2 forud for episoden havde haft kontakt med erstatningssøgende, men det var alene vidnet, der havde kontakt med erstatningssøgende, da han brækkede benet. Vidnet har ikke fejlet benene væk under erstatningssøgende eller sparket ham på knæet. Vidnet lagde ikke meget pres i skubbet mod erstatningssøgendes skulder, og det kom derfor helt bag på vidnet, at erstatningssøgende pludselig "forsvandt" under ham. Vidnet, der har været politimand i 10 år, har aldrig tidligere oplevet, at nogen mistede balancen på den måde på grund af et førergreb.

Foreholdt ekstrakt side 141 bekræftede vidnet, at der er tale om en udskrift af hans samtale med HS.

Vidnet stod sammen med erstatningssøgende ved siden af en varebil, og da vidnet talte med HS troede han, at erstatningssøgende måske havde fået en fod i klemme mellem fortøvet og varebilens hjul. Erstatningssøgende blev

ikke lagt ind over bilens koler.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det fremgår af sagen, at politiet den 22. november 2012 blev tilkaldt til **Butik 1** på [redacted] i anledning af en anmeldelse om forsøg på afpresning. Ved politiets ankomst blev, foruden anmelderen, antruffet tre personer, heriblandt erstatningssøgende. Det fremgår af vidnet, politiassistent **V1's** forklaring, til dels sammenholdt med politibetjent **V2's** forklaring og oplysningerne i anmeldelsesrapporten, at erstatningssøgende, der skønnedes spirituspåvirket, var særdeles ophidset og gik frem mod vidnet **V1** med knyttede næver i en aggressiv attitude, hvorefter vidnet tog foregreb på erstatningssøgende for at pacificere ham, og at erstatningssøgende i forbindelse hermed mistede balancen og faldt om på jorden med vidnet over sig. De involverede polititjenestemænd har samstemmende forklaret, at der ikke var andre end politiassistent **V1**, der havde fysisk kontakt med erstatningssøgende og afvist, at politiassistenten skulle have fejet benene væk under erstatningssøgende eller sparket ham.

Efter forklaringerne, der er afgivet af de involverede betjente, finder retten ikke grundlag for at antage, at anvendelse af foregreb i den givne situation ikke var berettiget eller blev udført på en måde, der gik ud over, hvad der var nødvendigt og rimeligt for at gennemføre anholdelsen af erstatningssøgende.

Erstatningssøgende, **V4** og **V3** har til Den Uafhængige Politiklagemyndighed samstemmende forklaret, at det alene var politibetjent **V2**, der havde fysisk kontakt med erstatningssøgende. Erstatningssøgende har under hovedforhandlingen forklaret, at han ikke så, hvem af betjentene, der havde fat i ham, men at han alene havde refereret, hvad han havde hørt fra sine kammerater. Erstatningssøgende, **V4** og **V3** har afgivet forskellige forklaringer om selve hændelsesforløbet.

Retten finder det på denne baggrund ikke bevist, at der af politiet i forbindelse med anholdelsen af erstatningssøgende er udvist noget erstatningspådragende forhold, jf. retsplejelovens § 1018 h, hvorfor anklagemyndigheden frifindes.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for den af erstatningssøgende, **E** nedlagte påstand.

Erstatningssøgende skal betale sagens omkostninger, herunder 15.000 kr. +

moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Malou Ehmer. Statskassen betaler i yderligere salær til samme 10.000 kr. + moms.

Mette Bytofte
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 1. december 2015

Maiken Bogstrup Kristensen
kontorfuldmægtig

GENPART

Advokat Mads Krøger Pramming

DATO 16. juni 2014

JOURNAL NR.

RA-2014-521-2543

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: LNI

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00
FAX 72 68 90 04

Ikke erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller godtgørelse for svie og smerte - Deres j.nr.

De har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i København den 20. januar 2014 om at nægte erstatning til Deres klient E .

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at Deres klient ikke kan få erstatning for tabt arbejdsfortjeneste eller godtgørelse for svie og smerte.

Begrundelse

Jeg er enig i statsadvokatens begrundelse for at nægte erstatning. Jeg kan derfor henvise til begrundelsen i statsadvokatens afgørelse. Jeg er således enig med statsadvokaten i, at der ikke er bevis for, at politiet har handlet culpøst og dermed pådraget sig et erstatningsansvar, men at der i stedet er tale om skader, der er opstået som følge af et hændeligt uheld.

Sagens forløb

- I afgørelse af 20. januar 2014 nægtede statsadvokaten at yde erstatning.
- I brev af 29. januar 2014 har De klaget over afgørelsen.
- Den 11. februar 2014 har statsadvokaten sendt sagen til mig sammen med en udtalelse. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.

Lovgrundlag

- Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 h (erstatning efter dansk rets almindelige erstatningsregler).

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Deres klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Deres klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis Deres klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal De oplyse dette til Statsadvokaten i København senest to måneder efter, at De har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

RIGSADVOKATEN

SIDE 2

Hvis De har spørgsmål til min afgørelse, er De velkommen til at kontakte

Med venlig hilsen

Eva Rønne

Advokat Mads Krøger Pramming
Kroer Pramming Advokater
Thoravej 11
2400 København NV

DATO 20. januar 2014

JOURNAL NR.
SAK-2013-521-3857

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER
SAGSBEHANDLER: LME

STATSADVOKATEN I KØBEN-
HAVN

KAMPMANNSGADE 1
1604 KØBENHAVN V

TELEFON 72 68 90 00
FAX 45 15 01 19

Vedr. Deres j.nr. [redacted]

Ved brev af 17. oktober 2013 til Statsadvokaten har De på vegne af Deres klient fremsat krav om erstatning for personskade i forbindelse med en sag om overtrædelse af straffelovens § 281, nr. 1, jf. § 21 vedrørende forsøg på afpresning.

De har opgjort kravet således:

Svie og smerte	59.220 kr.
Tabt arbejdsfortjeneste	<u>226.800 kr.</u>
I alt:	286.020 kr.

De har endvidere taget forbehold for at rejse krav om erstatning for medicin og behandlingsudgifter mv., ligesom vurdering af varigt mén og erhvervsevnetab ønskes forelagt Arbejdsskadestyrelsen.

Det fremgår af sagen, at fire polititjenestemænd fra Københavns Politi den 22. november 2012 blev sendt til halalslagerbutikken [redacted] Butik 1 [redacted] på [redacted] i København, idet tre udenlandske personer (Deres klient og hans to kammerater) efter det oplyste skulle have generet ejeren af butikken. Deres klient blev efter politiets ankomst anholdt, idet han ifølge anholdelsesrapporten havde

været ophidset og råbte højt, ligesom han havde gjort udfald mod polititjenestemændene.

Jeg kan meddele, at jeg ikke finder grundlag for at imødekomme kravet.

Begrundelsen herfor er følgende:

Jeg finder ikke, at politiet har handlet ansvarspådragende efter dansk rets almindelige erstatningsregler, jf. retsplejelovens § 1018 h.

STATSADVOKATEN

Jeg har herved lagt vægt på følgende:

SIDE 2

Sagen er efterforsket af Den Uafhængige Politiklagemyndighed, som har afhørt Deres klient, hans to kammerater samt de pågældende polititjenestemænd.

Der er i den forbindelse afgivet modstridende forklaringer mellem Deres klient på den ene side og de tilstedeværende polititjenestemænd på den anden side, dels om hvilken polititjenestemand, der havde fysisk kontakt med Deres klient, dels om hvad der nærmere passerede.

Derudover har Deres klient og hans to kammerater ikke haft samstemmende forklaringer om hændelsesforløbet.

Det har på den baggrund ikke været muligt at afklare, hvad der præcist er foregået.

Erstatningskravet skal vurderes efter dansk rets almindelige erstatningsregler, hvorfor det er en betingelse, at det kan bevises, at politiet har handlet culpøst.

Ud fra sagens oplysninger finder jeg ikke, at der er bevis for, at politiet har handlet culpøst, men at der i stedet er tale om skader, som er opstået som følge af et hændeligt uheld.

Min afgørelse kan påklages til Rigsadvokaten. Hvis De ønsker at klage over min afgørelse, bedes De af praktiske grunde fremsende klagen til mig. Jeg vil snarest muligt efter modtagelsen af Deres klage videresende klagen og sagens akter til Rigsadvokaten.

Klagefristen er 4 uger fra modtagelse af min afgørelse.

Klageadgangen til Rigsadvokaten skal udnyttes, inden kravet kan begæres indbragt for retten til prøvelse, jf. retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Med venlig hilsen

Niels Carstensen

STATSADVOKATEN

SIDE 3